

The Godfather

MARIO PUZO

တက္ကသိုလ်နေင်း
ကျီဖားသား

အမှာ

ကမ္ဘာကျော်ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး မာလွန်ဘရန်ဒိုသည် သရုပ်ဆောင်မှု အနုပညာတွင် အခြားမင်းသား များ နှင့် မတူဘဲ တစ်မူထူးခြားစွာ သဘာဝကျအောင်စွမ်းဆောင်နိုင်သည့် အရည်အချင်းရှိသူဟူ၍ ကမ္ဘာ့ရုပ်ရှင် အကဲခတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ က အသိအမှတ်ပြု ဝန်ခံထားကြပါသည်။ လက်တွေ့အားဖြင့်လည်း မာလွန်ဘရန်ဒို ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သမျှ ဇာတ်ကားတိုင်းလိုလို လူကြိုက်များ ပြီး အောင်မြင်ခဲ့ကြလေရာ သူ၏ သရုပ်ဆောင်မှုက မည်မျှ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်ကြောင်း ထင်ရှားနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်အနေဖြင့်လည်း မင်းသား မာလွန်ဘရန်ဒိုအား “ဂျူးလီးယကဆီဇာ”၊ “ဝမ်းအိုင်းဂျက်”၊ “ဘောင်တီသဘောသူပုန်” “တီး ဟောက်စ် အော့ဖ်အော်ဂတ်စ်မွန်း” စသော ဇာတ်ကားများတွင် ကြည့်ခဲ့ဖူးကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ ထူးခြားချက် တစ်ခုကား ရုပ်ရှင်ကင်မရာရှေ့မှောက်၌ သရုပ်ဆောင်ရမည့် “ဇာတ်ကောင်” အကြောင်း ကြိုတင်၍ အသေး စိတ် လေ့လာ လေ့ကျင့်ပြီးမှ သဘာဝအကျဆုံးဖြစ်အောင် သရုပ်ဆောင်တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မာလွန်ဘရန်ဒို၏ ရုပ်ရှင်သက်တမ်းတစ်လျှောက် ဇာတ်ကားတိုင်းလိုလို ကောင်းနေသည့် ကြားမှ အထူး ခြားဆုံး၊ အကောင်းဆုံး သရုပ်ဆောင်မှုကိုမူ “ဂျေဒ်ဖားသား”(GOD FATHER) အမည်ရှိ ရုပ်ရှင်ကားတွင် တွေ့မြင်ရပါသည် ဟု အနောက်နိုင်ငံ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးသမားများက ဆိုကြပါသည်။

အဆိုပါ “ဂျေဒ်ဖားသား” ရုပ်ရှင်ကားသည် မည်သို့သောဇာတ်ကားမျိုး ဖြစ်ပါသနည်း။

အမေရိကန် ရုပ်ရှင်လောက (ဟောလိဝုဒ်) မှ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ တို့ ၏ စိတ်ကူးဖြင့် တီထွင်ဖန်တီး လိုက်သော ဇာတ်လမ်းတစ်ခုမဟုတ် ပါ။ “ဂျေဒ်ဖားသား” သည် စာရေးဆရာ မာရီယိုပူဇို (MARIOPUZO) ရေး သားသည့် ဝတ္ထုဖြစ်ပြီး အလွန်ကောင်းမွန် ထူးခြားလှသောကြောင့် ယင်းဝတ္ထုစာအုပ်ရေ (၆,၀၀၀,၀၀၀) ကျော် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ ရောင်း ချခဲ့ရ၏။ ဤမျှ အရောင်းရတွင် ကျယ်သော ဝတ္ထုကြီးကို ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ရိုက်ကူးလိုက်လျှင် မုချအောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု တွက်ချက်လျက် အမေရိကန် ရုပ်ရှင်သမားများက ဒေါ်လာငွေ သန်းချီရ င်းနှီး၍ ရိုက်ကူး ထုတ်လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဇာတ်လမ်း၏ အဓိကဖြစ် သော ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ နေရာတွင် မင်းသားကြီး မာလွန်ဘရန်ဒိုကို ရွေးချ ယ် သရုပ်ဆောင်စေခဲ့ခြင်းဖြင့် ရုပ်ရှင်ကား၏ အရည်အသွေးသည် ပိုမို ပြောင်မြောက်လာကာ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်၌ ဝင်ငွေအကောင်းဆုံး ဖြစ်ခဲ့သ လို မင်းသား မာလွန်ဘရန်ဒိုသည် လည်း ‘အော်စကာ’ ရုပ်ရှင်အကယ်ဒ မီဆုကို ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့၏။

‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ၏ ဇာတ်လမ်းကား အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ဒုစရိုက် လောကကြီးကို အံ့ဩဖွယ်ကောင်း လောက်အောင် စည်းကမ်းစနစ်ကျစွာ ဖွဲ့စည်းချုပ်ကိုင်ကာ ဒေါ်လာငွေ သန်းချီ၍ ရယူနိုင် ရုံမက ရဲအဖွဲ့၊ စုံ ထောက်အဖွဲ့များကိုလည်း လက်တစ်လုံးခြား လှည့်ပ တ် ရှောင်တိမ်းနေနိုင်သည့် ‘မာဖီးယား’ (MAFIA) အမည်ရှိ ဂိုဏ်းကြီး၏ အတွင်းရေးများကို အတွင်းကျကျ သရုပ်ဖော်တင်ပြထားသည့် ဇာတ်လ မ်းပင် ဖြစ်၏။ စိတ်ကူးယဉ် ဝတ္ထုဟု ဆိုသော်လည်း အမေရိကန်မြေ အောက် ဒုစရိုက်လောက၏ တကယ့်ဖြစ်ရပ်များကို နောက် ကျောခံထား

သဖြင့် အလွန်သဘာဝကျနေ၏။ လူဆိုးဂိုဏ်းသားများ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပုံ၊ သစ္စာဖောက်သူ များအား သူတို့ ဘာသာသူတို့ အပြစ်ဒဏ်ပေးပုံ၊ ငွေကို ရေလိုသုံးပြီး အမေရိကန်ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်အမတ် များကိုပင် အိတ်ထဲထည့်ကာ ကြိုးကိုင်ထားနိုင်ပုံ၊ ရဲအရာရှိ များကို ငွေနှင့် ပေါက်၍ ‘ဝယ်’ ထားနိုင်ပုံ၊ သူတို့ ဂိုဏ်း အချင်းချင်း အုပ်စုတစ်စုနှင့် တစ်စု မပြေမလည်ဖြစ်ပါက တကယ့် စစ်ပွဲကြီးတိုက်သလို ရက်ရက်စက်စက် တိုက် ခိုက်ကလဲစားချေကြပုံ စသည် တို့ ကို ဖော်ထုတ်တင်ပြထားပုံမှာ အမေရိကန် ဒုစရိုက်လောကအတွင်းသို့ ကိုယ် တိုင် သွားရောက်ပြီး အနီးကပ်ကြည့်ရဘိသကဲ့သို့ပင် ရှိလှပါသည် ။

ယင်း ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ဝတ္ထုကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ရာ၌ လည်း ရိုးရိုးတန်းတန်းရိုက်၍ မဖြစ်နိုင်သဖြင့် နယူး ရောက်မြို့တော်တစ်ဝိုက်ရှိ တကယ့် မာဖီးယားလူဆိုးဂိုဏ်းဝင်များကိုချဉ်းကပ်ပြီး သူတို့ ၏ အကူအညီဖြင့် ရိုက်ကူးခဲ့ရ၏။ အဆိုပါဇာတ်ကားထဲမှ အရန်ဇာတ်ဆောင် အတော်များများ သည် ပြင်ပတွင် တကယ့်မာဖီးယား ဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်သည် ဟု လည်း သိရပါသည် ။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်း တစ်လျှောက်လုံးတွင် မာဖီးယားဂိုဏ်းဝင်များက စိတ်ပါဝင်စားစွာ ကူညီခဲ့၍ လည်း အောင်မြင်ချောမောစွာ ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့သည် ဟု ဆို၏။ ယင်းသို့ကူညီအောင် လူဆိုးဂိုဏ်းဝင်များအား ညွှန်ကြား အမိန့်ပေးခဲ့သူကား ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ အစစ်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည် ဟု ဆို၏။

‘ဂျေဒ်ဖားသား’ (GODFATHER) ဟူသော အင်္ဂလိပ်ဘာသာဝေါဟာရ ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်တို့ ၌ မိမိ၏ ဖခင်အရင်းအပြင် မွေးစားဖခင်သဘောဆန်ဆန် နောက်ထပ် ဖခင်တစ်ဦးအဖြစ် တရား ဝင် တာဝန်ယူ စောင့်ရှောက်သူဟူ၍ ပင် ဖြစ်၏။ ကလေးတစ်ယောက် မွေးခါစအချိန်မှ စ၍ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးက ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ သို့မဟုတ် မွေး

စားဖခင်အဖြစ် လူသိရှင်ကြား တာဝန်ယူတတ်ကြ၏။ ထို့နောက် ယင်း ကလေး အား ထို ‘ဖခင်’ က တောက်လျှောက် ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်သွားတော့၏။ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများကို ဖြေရှင်း ပေး၏။ ဘေးအန္တရာယ် ရှိလျှင်လည်း ကာကွယ်ပေး၏။

အမေရိကန် မာဖီးယားလူဆိုးဂိုဏ်း လောကတွင် လည်း အဆိုပါ ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ကဲ့သို့ပင် မိမိတို့ ဂိုဏ်းသား လူငယ်များအား ‘ဖခင်’သဖွယ် တာဝန်ယူစောင့်ရှောက်သူများ ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ် မျိုးကို ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ဟု တင်စား ခေါ်ဝေါ်ကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ယခု မာရီယိုပူဇို၏ ဝတ္ထုထဲမှ ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ကား ဒွန်ကော်လီယွန် (Don Corleone) ဆိုသူ အဘိုးကြီးပင် ဖြစ်၏။ သူသည် ‘မာဖီးယား’ ခေါ် အီတလီလူမျိုးအနွယ် လူဆိုးဂိုဏ်းဝင်များ အပေါ် အလွန်ဩဇာကြီးမား ၏။ ဒေါ်လာငွေတွေ သန်းချီ ချမ်းသာကြယ်ဝ၍ လည်း အခက်အခဲပြဿနာ ဟူသမျှကို ငွေနှင့် ပေါက်၍ ဖြေရှင်းနိုင်၏။ သူ၏ ဩဇာအာဏာကို ဖီဆန်သူ၊ သစ္စာဖောက်သူများအား အလွန်ပိရိစ္စာ ဖျောက်ဖျက် သုတ်သင် ပစ်နိုင်၏။ သို့သော် သူ့အား ရဲနှင့် စုံထောက်အဖွဲ့က တရားဥပဒေအရ မည်သို့မှ အရေးမယူနိုင်အောင်လည်း အလွန်လိမ္မာပါးနပ်စွာ စီစဉ်လုပ်ကိုင် တတ်၏။ အမေရိကန်ပြည် လောင်းကစားဝိုင်းကြီးများကိုလည်း ကြိုး ကိုင် ဩဇာညောင်း၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် သူသည် အမေရိကန် နိုင်ငံတွင် အာဏာအရှိဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပင် ဖြစ်နေ တော့၏။

အဆိုပါ ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ခေါ် ဒွန်ကော်လီယွန် ဆိုသူ အဘိုးကြီးအဖြစ် မင်းသား မာလွန်ဘရန်ဒိုက ရုပ် ရှင်ကားတွင် သရုပ်ဆောင်ရလေရာ သဏ္ဍာန်လုပ် သရုပ်နှင့် တူအောင် မာလွန်ဘရန်ဒို ကိုယ်တိုင် မာဖီးယား လူဆိုးဂိုဏ်းသားတို့ လောကသို့ ဝင်ရောက်၍ အနီးကပ် လေ့ လာပြီးမှ ရ

ပ်ရှင်ကားကို ရိုက်ကူးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် လည်း ‘ဂျေဒ်ဖား သား’ ဇာတ်ကားမှ မာလွန်ဘရန်ဒို၏ သရုပ်ဆောင်မှုသည် အကောင်း ဆုံးနှင့် သဘာဝ အကျဆုံး ဖြစ်နေတော့၏။

မူရင်းဝတ္ထုကား ရုပ်ရှင်ကားထက် မာဖီးယား လူဆိုးလောက အကြောင်းကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း အသေးစိတ် သရုပ်ဖော် တင်ပြနိုင် ပါသည် ။ မာဖီးယား လူဆိုးလောကအတွင်း မိသားစုများ နေထိုင်ပြုမူကြပုံ၊ သူတို့ ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအတွင်းရေးကိစ္စများကို စီစဉ်ဖြေရှင်းကြပုံ၊ ရန်သူများအား တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းကြပုံ တို့ ကို အလွန် ရဲတင်းပွင့်လင်းစွာ ရေးသားတင်ပြထား၏။

တစ်ဖက်တွင် မူကား အမေရိကန်ပြည် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးစနစ် ၏ အားနည်းချက်၊ ပျော့ကွက်၊ ဟာ ကွက်များ သည် လည်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေသဖြင့် သင်ခန်းစာယူဖွယ်၊ တရားရဖွယ်အချက်များ သည် ဤဝတ္ထု ကြီးတွင် ပါရှိနေ၏။ စာဖတ်သူအနေဖြင့် လေးလေးနက်နက် တွေးတောဆင်ခြင်စရာ၊ ဝေဖန် သုံးသပ်ကြည့် စရာများ လည်း ပါရှိနေ၏။

အထူးခြားဆုံးကတော့ မူရင်း အင်္ဂလိပ်စာအုပ်သည် ဖတ်မိလျှင် အစမှ အဆုံး လက်က မချချင်လောက် အောင် စိတ်အာရုံကို တောက်လျှောက်ဆွဲဆောင်နိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်ရာ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်အဖို့ အထွေထွေ ဗဟု သုတလည်း ရစေ၊ ကမ္ဘာကျော် နိုင်ငံခြားဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ်၏ အရသာကိုလည်း ခံစားရစေဟူသော ရည်ရွယ်ချက် ဖြင့် မြန်မာပြန်ဆို ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသတည်း။

တက္ကသိုလ်နေဝင်း
၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ

အပိုင်း (၁)

၁

ဘိုနာဆေရာသည် နယူးယောက်မြို့ ရာဇဝတ်တရားရုံး အမှတ် (၃) အတွင်းရှိ ခုံရည်တစ်ခုတွင် ထိုင်ရင်း တရားသူကြီးမင်း၏ စီရင်ချက်ကို နားထောင်ရန် စောင့်နေလေသည်။ ။

သူ့အနေဖြင့် တစ်သက်တာတွင် မကြုံစဖူး ရှက်လည်း ရှက်၊ ဒေါသလည်း ထွက်နေကြောင်း မျက်နှာတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေ၏။ သူ့ အလွန်ချစ်သော သမီးပျိုကလေးအား အသက် ၂၀ ရွယ် ကျောင်းသားလူငယ်နှစ်ဦးက တစ်ညရပ်ရှင်ကြည့်ရန်ဟု ခေါ်သွားပြီး လမ်းတွင် ဗလက္ကာရပြုရန်ကြံစည်ရာ ကလေးမက ငြင်းဆန် သဖြင့် သူငယ်နှစ်ယောက်သည် မိန်းကလေး၏ မျက်နှာကို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်အောင် ရိုက်နှက် ထိုးကြိတ် ခဲ့ကြ၏။ မိန်းကလေးမှာ မရှုမလှခံစားရပြီး ဆေးရုံတက်ပြီး ကုသနေရ၏။

ဘိုနာဆေရာသည် တရားဥပဒေကို အားကိုးသူပီပီ ဆိုင်ရာရဲစခန်းသို့ တိုင်ကြားအမှုဖွင့်ချက်အရ ကျောင်းသားလူငယ်နှစ်ဦးအား ရဲကဖမ်းဆီးပြီး ရုံးတင်တရားစွဲဆိုရာ ယနေ့ စီရင်ချက်ချမည်ဖြစ်၍ မိန်းကလေး၏ ဖခင်အနေဖြင့် ဆိုးသွမ်းလူငယ်နှစ်ယောက်သည် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်း ခံရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နေ၏။

သမီးအတွက် အလွန်ရှက်နေရသည့် အထဲတွင် တရားခံလူငယ်တစ်

ဦးက သူ့အား မထီမဲ့မြင် ကြည့်ရင်း လှောင်ပြောင်သရော်လိုသော မျက်နှာထားများ လုပ်ပြနေသည် ကို ဒေါသထွက်နေမိ၏။

အချိန်တန်၍ တရားသူကြီးက စီရင်ချက်ကို ဖတ်လိုက်သောအခါ ဘို နာဆေရာမှာ ပို၍ ပင် ဒေါသထွက် မိတော့၏။ အကြောင်းမူကား တရား ခံလူငယ်များအား ယခင်က ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း မရှိသူ၊ မျိုးရိုး အဆက် အနွယ် ကောင်းသူများ ဖြစ်၍ တစ်ကြောင်း၊ မိန်းကလေးအား ထိရောက် အောင်မြင်စွာ သားမယားအဖြစ် မပြု ကျင့်ခဲ့၍ တစ်ကြောင်း၊ ဆိုးသွမ်း လူငယ်များ ပြုပြင်သည့် ‘ဂေဟာ’ ကျောင်းတွင် သုံးနှစ်ပို့ထားရန်၊ သို့ သော် ယင်းသို့ပို့ခြင်းကိုလည်း ယာယီဆိုင်းငံ့ထားရန်သာလျှင် တရားသူကြီးက အပြစ်ပေးလိုက်သောကြောင့် ပင် တည်း။

တရားခံလူငယ်နှစ်ယောက်အား ရဲကလွတ်ပေးလိုက်၍ ထွက်သွားကြသည် ကို မြင်သောအခါ ဘိုနာဆေ ရာသည် စိတ်ထိခိုက် လွန်းသဖြင့် မျက်ရည်များ ပင် ကျမိ၏။

ထိုနောက် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်လာကာ တရားခံလူငယ်များအား လှမ်း ၍

“ငါ မျက်ရည်ကျသလို မင်းတို့ လည်း မျက်ရည်ကျရစေမယ်”ဟု ဟစ် အော် ခြိမ်းခြောက် လိုက်လေ သည် ။ တစ်ချိန်တည်းမှာ သူ၏ ဇနီးအား

“ငါတို့ ဟာ ဒီတရားရုံးကိုလာတာ တရားမျှတဲ့ စီရင်မှု မရခဲ့ဘူး။ ငါ တို့ သာ အရူးလို ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ငါတို့ ဟာ ခူးထောက်တောင်း ပန်ရချင် ရပါစေ၊ တရားမျှတမှု ရရှိအောင်တော့ ဒွန်ကော်လီယွန်ဆီကို သွားကြရမယ်”

ဟု ခပ်တိုးတိုး ပြော လိုက်လေသည် ။

ဘိုနာဆေရာသည် အီတာလျံလူမျိုးဖြစ်ပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ လာရောက် အခြေစိုက်နေထိုင်သူ ဖြစ်၏။ နယူးယောက်မြို့ အီတာလျံလူမျိုး ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ပြီး လူသေလောင်းများ မြေမြှုပ်ပေးခြင်း၊ အသုဘသေတ္တာ (အခေါင်း) များ လုပ်ရောင်းခြင်း၊ အသုဘယာဉ်များ ငှားခြင်းဖြင့် အသက်မွေး၏။ အခြားသော အီတလီလူမျိုး အဆက်အနွယ်များ (အထူးသဖြင့် ဆစ်စလီနယ်သားများ) ကဲ့သို့ ဒုစရိုက်လောကလူဆိုးဂိုဏ်းများ နှင့် မဆက်သွယ်ဘဲ အေးအေးလူလူနေခဲ့၏။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ တရားစီရင်ရေးစနစ်ကို အထင်ကြီးစွာဖြင့် အားကိုးခဲ့၏။ ယခုတော့မူ သူ၏ ချစ်စွာသော သမီးကလေးအား စော်ကားရန်ကြံစည်သော လူငယ်နှစ်ဦးသည် မိန်းကလေးအား ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် အနာတရဖြစ်အောင် ကျူးလွန်ခဲ့ပါလျက် အချုပ်မှ လွတ်ပစ်လိုက်ကြပြီ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် တရားရုံးများ ထက် ပိုပြီးမှန်ကန်တိကျသော တရားစီရင်မှုပေးနိုင်သည် ဟု ကျော် ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထံ ချဉ်းကပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား နယူးယောက်မြို့၏ လူဆိုးဂိုဏ်းမြေအောက်လောကတွင် ဩဇာအရှိဆုံး၊ အာဏာအရှိဆုံး ဖြစ်သော ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ခေါ် ဒွန်ကော်လီယွန် အမည်ရှိ အဘိုးကြီးပင်တည်း။

လော့စ်အိန်ဂျယ်လစ်မြို့ ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခု၏ အခန်းတွင် တစ်ယောက်တည်း စိတ်ဓာတ်ကျကျနှင့် ဝီစကီအရက်ကို ဖိသောက်နေသူကား ရုပ်ရှင်မင်းသား ဂျော်နီဖွန်တိန်းပင် ဖြစ်၏။ သူသည် ဟောလိဝုဒ်ရုပ်ရှင် လောကသို့ အမေရိကန်ပြည် အရှေ့ဘက်ကမ်းရိုးတန်း နယူးယောက်မြို့မှ တစ်ဆင့် ရောက်ရှိလာသူ ဖြစ်၏။ လောလောဆယ် အချိန်တွင်

ကား ဂျော်နီဖွန်တိန်းသည် ရုပ်ရှင်နယ်တွင် အနှိမ်ခံနေရပြီး ထိပ်တန်း နာမည်ကြီး လာနိုင်မည့် ဇာတ်ကားများ တွင် ပါဝင်ခွင့်မရဘဲ ချောင်ထိုး ထားခြင်း ခံနေရ၏။ အရေးထဲ သူ၏ ဇနီး (ရုပ်ရှင် မင်းသမီး) က ဂျော်နီ အပေါ် သစ္စာမရှိဘဲ ယောက်ျားတကာနှင့် တွဲ၍ လျှောက်သွားနေ၏။ စင်စစ် ဂျော်နီသည် သူ၏ ပထမဇနီးနှင့် ကလေးများကို စွန့်ပစ်ကာရှင်းပြီး ဤရုပ်ရှင်မင်းသမီးကိုယူခဲ့၏။ သို့သော် ယခုတော့ ချစ်ဇနီး ရွှေမင်းသမီး က သူ့အား လျစ်လျူရှုပြီး ထင်ရာစိုင်းနေပါလေပြီ။

ဝီစကီအရက်ကို ရေမရောဘဲ သောက်နေရာ ဂျော်နီသည် နံနက် လေးနာရီ ထိုးလုနေပြီကို သတိမထား မိ တော့ချေ။ ထိုအခိုက် သူ့ဇနီး ရွှေမင်းသမီးက လည်ရာမှ ပြန်ရောက်လာရာ ဂျော်နီသည် အရက်မူးမူး နှင့် ထ၍ ကြိမ်းမောင်းလေသည် ။

“တစ်ညလုံး ဘယ်လျှောက်သွားနေတာလဲ မချော”

ဤသို့ ဂျော်နီက မေးလိုက်သောအခါ အမျိုးသမီးက

“ထွက်ပြီး ကမြင်းနေတာ”

ဟု အရွဲ့တိုက် ပြန်ပြောလေသည် ။

ဤတွင် ဂျော်နီဖွန်တိန်းသည် စိတ်ကို မထိန်းနိုင်ဘဲ ထ၍ ထိုးကြိတ် ရိုက်နှက်တော့၏။ သို့သော် ဝီစကီ အရက်မူးနေခြင်းကြောင့် ထိရောက် စွာ မရိုက်နိုင် မထိုးနိုင်ဖြစ်နေ၏။ အရေးထဲ သူ့ဇနီးက သူ့အား လှောင် ပြောင်သရော်ပြန်သေး။ ပြီးမှ အိပ်ခန်းထဲ ဝင်သွားကာ တံခါးကို အတွင်း မှ ပိတ်ထားလိုက်တော့၏။

ဂျော်နီသည် အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျနေမိရင်း သူ၏ ဘဝ ရှေ့ ရေးကို မည်သို့ကြံရပါမည်နည်းဟု တွေးနေမိလေသည် ။ ခဏချင်းပင်

သူသည် အကြံရကာ တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်ပြီး လေဆိပ်သို့သွားရန် မော်တော်ကားတစ်စီးကို မှာ ယူလိုက်၏။

သူသည် နယူးယောက်မြို့တွင် ငယ်ရွယ်စဉ်ကနေထိုင်ခဲ့ရရာ အလွန်ကြမ်းတမ်းသော ဘဝဖြင့် ကျင်လည် ခဲ့ရပုံကို ပြန်ပြောင်း သတိရမိ၏။ ယခု သူ၏ ဘဝရှေ့ရေးအခြေအနေ ဆိုးသည် ထက်ဆိုးလာမည့် အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သူ တစ်ဦးတည်းသာ ရှိတော့ရာ ထိုသူသည် ယခု နယူးယောက်မြို့တွင် ရှိနေ၏။ သူ့အား ဟောလိဝုဒ် ရုပ်ရှင်လောကတွင် လူတစ်လုံးဖြစ်လာအောင် ကူညီ ဖန်တီးပေးနိုင်စွမ်းလည်း ရှိ၏။ သြဇာ အာဏာ လည်း ကြီးမားလှသူ ဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား ဂျော်နီအား ငယ်စဉ်ကမွေးစားဖခင် ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ အဖြစ် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခဲ့သူ ဒွန်ကော်လီယွန် ဆိုသူပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် ယခု ဂျော်နီသည် နယူးယောက်မြို့သို့ ချက်ချင်း လေယာဉ်ဖြင့်သွားရန် လေဆိပ်သို့သွားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ။

‘နာဇီရင်း’ သည် အမေရိကန်ပြည်၊ နယူးယောက်မြို့တွင် လာရောက်အခြေစိုက်နေထိုင်သူ ဖြစ်သော် လည်း အီတလီလူမျိုးတစ်ဦး ဖြစ်၏။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်ကား အီတလီနိုင်ငံတွင် ပြုလုပ်စားသောက်ကြသော ပေါင်မုန့်မျိုးကို နယူးယောက်မြို့တွင် ဖုတ်၍ ရောင်းချရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူ၏ ပေါင်မုန့်ဖုတ် လုပ်ငန်းတွင် ကူညီလုပ်ကိုင်ရန် ငှားရမ်းထားသော ‘အင်ဇီ’ အမည်ရှိ အီတာလျံအနွယ် ဆစ်စလီကျွန်းသား လူငယ်တစ်ယောက်ရှိ၏။

အင်ဇီသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသူ အီတလီစစ်သုံ့ပန်းတစ်ဦး ဖြစ်၏။ အမေရိကန်ပြည် သုံ့ပန်းစခန်းတွင် ထား

ပြီးနောက် အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်သဖြင့် အာဏာပိုင်တို့ က အပြင်ဘက်တွင် လုပ်ကိုင်စားသောက်ခွင့် ပေးထားရာမှ နာဇီရင်း၏ ပေါင်မုန့်ဖိုတွင် အကူအလုပ်သမား ဝင်လုပ် နေခြင်း ဖြစ်၏။ ယခု စစ်ကြီးပြီးသွားပြီဖြစ်၍ မကြာမီ သူ့အား အမေရိကန်အစိုးရက အီတလီနိုင်ငံသို့ ပြန်ပို့တော့မည် ဖြစ်လေသည်။ ။

ယခု လောလောဆယ်ပင် ပြဿနာကား အင်ဇီသည် အလုပ်ရှင်နာဇီရင်း၏ သမီးပျို ကက်သရင်းနှင့် လူငယ်ဘာဝ ချစ်ကြိုက်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဖခင်ဖြစ်သူ နာဇီရင်းက သဘောမကျသော်လည်း သမီးကိုယ်တိုင်က ချစ်သူအင်ဇီ မရှိလျှင် အိမ်မှ ထွက်ပြေးမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်နေသဖြင့် နာဇီရင်းမှာ အကျပ်တွေ့နေတော့ ၏။

ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန်မှာ အင်ဇီအား အမေရိကန်နိုင်ငံသားဖြစ်အောင် ဖန်တီးခြင်းဖြင့် အီတလီပြည် သို့ မပြန်ရတော့မှ သမီးကက်သရင်းနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးရန်ပင် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နာဇီရင်းလို အည တရ ပေါင်မုန့်ဖုတ်ရောင်းသူတစ်ဦးက အင်ဇီအား အမေရိကန်နိုင်ငံသားအဖြစ် မှတ်ပုံတင်ခွင့်ရအောင် မည်သို့ စွမ်းဆောင်နိုင်ပါမည်နည်း။

သူ့အလွန်ချစ်သော သမီးကလေး ကက်သရင်း စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေမည်ကိုလည်း နာဇီရင်းသည် အလွန် စိုးရိမ်လေရာ သမက်လောင်း ‘အင်ဇီ’ အား အမေရိကန်နိုင်ငံသားလက်မှတ် မရရအောင် ကူညီမှ သာ ဖြစ်ပေတော့မည်။ ယင်းကိစ္စတွင် သူ့ကိုယ်တိုင်မစွမ်းသော်လည်း တကယ်စွမ်းဆောင်နိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး တော့ ရှိပေသည်။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ဟု ခေါ်ကြသော ဒွန်ကော်လီယွန်ပင်တည်း။

ထိုကြောင့် နာဇီရင်းသည် ဒွန်ကော်လီယွန်းထံ ချဉ်းကပ် အကူအညီ တောင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

အထက်ဖော်ပြပါ လူသုံးဦးနှင့် တကွ အခြား ပရိသတ် အတော်များများ သည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၏ နောက်ဆုံးအပတ် စ နေနေ့တွင် ကျင်းပသည့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုကို ဖိတ်ကြားခြင်းခံရသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ။ လက်ထပ်ပွဲကား ‘ဂျေဒ်ဖား သား’ဟု ခေါ်ကြသော ဒွန်ကော်လီယွန်၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီး ‘ ကော်နီ’ခေါ် ကွန်စတင်ဇာနှင့် ကာလိုရီဇီ အမည်ရှိ အီတာလျံအနွယ်လူငယ် တစ်ဦး၏ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲ ပင်တည်း။

မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲကို နယူးယောက်မြို့၏ အပြင်ဘက် ‘လောင်းအိုင်လင်း’ အရပ်ရှိ ဒွန်ကော်လီယွန်၏ အိမ်ဝင်းခြံကြီးအတွင်း ကျင်းပရန် စီစဉ်ထားရာ ဧည့်ခံပွဲလုပ်မည့် စနေနေ့ နံနက်ပိုင်းမှ စ၍ နယူးယောက်မြို့နေ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟအပေါင်းတို့ သည် ။ မော်တော်ကားကိုယ်စီဖြင့် ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ ။ လာသည့် ဧည့်သည် တိုင်းလိုလို နံ့သာရောင်စာအိတ် တစ်အိတ်စီ ကိုင်၍ လာကြရာ စာအိတ်ထဲတွင် ကား မင်္ဂလာလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးအပ်သည့် ငွေစက္ကူတွေ အထပ်လိုက်ထည့်ထား၏။ (သူတို့ အသိုင်းအဝိုင်းသည် ဘဏ်မှ ငွေထုတ်ရသည့် ချက်လက်မှတ်များ လုံးဝ မသုံးကြချေ။) မင်္ဂလာသတို့ သမီးနှင့် သတို့ သားတို့ အတွက် ဤသို့ ငွေသားဖြင့် လက်ဖွဲ့ ကြခြင်းကား သတို့ သမီး၏ ဖခင် ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ခေါ် ဒွန်ကော်လီယွန်အား ကြည်ညိုလေးစားခြင်း၊ အားကိုး ခြင်း စသည် တို့ကို လက်တွေ့ဖော်ပြသည့် အထိမ်းအမှတ်ပင် ဖြစ်၏။

ဒွန်ကော်လီယွန်ကား သူ့ထံ ချဉ်းကပ် အကူအညီတောင်းသူမှန်သမျှ စိတ်ပါလက်ပါ ကူညီတတ်သူဖြစ် ၏။ ကူညီနိုင်အောင်လည်း ထူးခြားစွာ ဩဇာကြီးမားသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။ သူသည် အီတလီနိုင်

ငါ ဆစ်စလီကျွန်းသားဇာတိ ဖြစ်သော်လည်း ငယ်စဉ်ကစ၍ အမေရိကန်ပြည်သို့ ရောက်ရှိလာကာ နယူးယောက်မြို့ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်တွင် ကြီးပြင်းလာသူ ဖြစ်၏။ ယခု သူကြီးပွားချမ်းသာ၍ ဒေါ်လာငွေတွေ သန်းချီပြီး ကြွယ်ဝနေပြီဖြစ်သော်လည်း တစ်ချိန်က မိတ်ဆွေအပေါင်း အသင်းဟောင်းများကို ဘယ်အခါမှ မမေ့။ အမြဲတစေ တတ်နိုင်သမျှ အကူအညီပေး၏။ ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ သူက အကူအညီပေး၍ ပြန်လည် တုံ့ပြန်ရန်လည်း မလို။ ဘာကိုမျှ မမျှော်လင့်၊ သူ့အား မိတ်ဆွေအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလိုက်လျှင်ပင် ကျေနပ်သူ ဖြစ်၏။

ထူးခြားချက်ကား ‘ဂေါ်ဒ်ဖားသား’ ခေါ် ဒွန်ကော်လီယွန်သည် လောက၌ မတတ်နိုင်တာ ဟူ၍ မရှိ။ အရာရာကို ပြေလည်ဖြစ်မြောက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သည့် အရည်အချင်း၊ ဩဇာအာဏာ ပြည့်စုံနေခြင်းပင် တည်း။

မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲသို့ လာသည့် ဧည့်သည် များက စတင် ရောက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်၍ သတို့ သမီးဖခင် ဒွန်ကော် လီယွန်ကိုယ်တိုင် အိမ်အဝင်မှ နေ၍ ဆီးကြို နှုတ်ဆက်နေလေသည် ။ သူသည် လာသမျှ ဧည့်သည် တစ်ယောက် မကျန်ကို ကိုယ်တိုင် ရင်းနှီးစွာ သိနေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်အောင်လည်း ဖိတ်ကြားစဉ်က အလွန် ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး ယုံကြည်စိတ်ချရသူများကိုသာ စီစဉ်ရွေးချယ်၍ ဖိတ်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ လာသမျှ ဧည့်သည် အများ စုသည် ‘ဂေါ်ဒ်ဖားသား’၏ ကျေးဇူးနှင့် မကင်းသူများ ဖြစ်ကြလေသည် ။ သူတို့ ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံ တွင် လူတစ်လုံးအဖြစ် နေနိုင်ခြင်းမှာ လည်း ဒွန်ကော်လီယွန်၏ စေတနာအပြည့်အဝဖြင့် ကူညီခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်၏။ သူကား ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း တကယ်များ လှသူပင်တည်း။

ဒွန်ကော်လီယွန်၏ ဝါသနာတစ်ခုမှာ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ ကို ဆင်းရဲချမ်းသာ အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး အားလုံး တန်းတူ သဘောထား ဆက်ဆံတတ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူသည် စကားပြောရာ၌ လည်း အလွန် သိမ်မွေ့ညင်သာ၏။ ဒေါသထွက်သည် ဟူ၍ မရှိဟု ထင်ရလောက်အောင် တည်ငြိမ်သော ဣန္ဒြေရှိ၏။ သူ၏ စိတ်ထဲမှ ဒေါသဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေမည်။ သို့သော် ပြင်ပ သူ၏ မျက်နှာတွင် မည်သည့် အခါမှ ဒေါသဖြစ် သော အရိပ်လက္ခဏာမတွေ့ရ။ အစဉ်သဖြင့် ခပ်အေးအေးနေတတ်လေသည် ။ လူတစ်ဖက်သားကို စိတ်ထိခိုက် သွားအောင်လည်း ဘယ်သောအခါမှ စကားကို မာမာမပြောတတ်။ ဤသည် ပင်လျှင် ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ဒွန်ကော်လီ ယွန်၏ ပင်ကိုသဘာဝစရိုက်တစ်ခု ဖြစ်နေတော့၏။

ဒွန်ကော်လီယွန်၏ သား သုံးယောက်အနက် နှစ်ယောက်သော သားတို့ သည် ဖခင်ကြီး၏ အနီးတွင် ရပ် ကာ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲသို့လာသော ပရိသတ်များကို ဆီးကြိုလျက် ရှိလေသည် ။ သူတို့ ကား သားအကြီးဆုံး ‘ဆန်နီ’ နှင့် သားအလတ် ‘ဖရက်ဒို’ တို့ ပင် ဖြစ်၏။ ‘ဆန်နီ’ သည် အရပ်ခြောက်ပေနီးပါးမြင့်ပြီး ထောင်ထောင်မောင်း မောင်းနှင့် ကာယဗလ တောင့်တင်းလှသူ ဖြစ်၏။ မျက်နှာ (အထူးသဖြင့် နှုတ်ခမ်း) က ကာမဂုဏ်ကြူးမည့် အသွင်မျိုး ဆောင်နေ၏။ သူ၏ အင်္ဂါရုပ်က ဤသို့ ဖြစ်နေခြင်းကိုပင်လျှင် အမျိုးသမီးတွေက သဘောကျနေကြ ပြီး ‘ဆန်နီ’ ကို ကြိုက်ချင်နေကြသည် ဟု ဆို၏။ အမှန်တော့ ဆန်နီသည် လူပျိုမဟုတ်။ ဇနီး၊ သားသမီးများ ရှိ၏။ သို့သော်လည်း သူ၏ ဝါသနာက သူ့မျက်စိကျမိသော မိန်းကလေးများ နှင့် ချိန်းတွေ့ပြီး ရှုပ်ပွေတတ်၏။ ယနေ့အဖို့ လည်း ဆန်နီသည် သူ့နှမ ကော်နီ၏ လက်ထပ်ပွဲ အပျိုရုံအဖြစ် ရောက်ရှိနေသော ‘လူစီ’ အမည်ရှိ မိန်းကလေးကို မျက်စိကျနေပြန်၏။ လွန်ခဲ့

သော အပတ်အတွင်းက လူစီသည် သူတို့ အိမ်ကြီးသို့ ရောက်နေခဲ့ရာ ဆန်နီသည် အခွင့်ကြိုတိုင်း လူစီနှင့် အရောတဝင် ပွတ်သီးပွတ်သပ်လုပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ လူစီကိုယ်တိုင်ကလည်း ဆန်နီ၏ ယောက်ျားပီသသော အင်္ကျီရှပ်နှင့် တောင့်တင်း သန်မာသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ဟန်ကို တောင့်တသလို ဖြစ်နေပေသည် ။ မိန်းကလေးအမူအရာကို အကဲခတ်တတ်သူ ဆန်နီသည် လူစီအား လူအလစ်တွင် ချစ်တင်း နှီးနှောရန် ကြံစည်ထားပြီးနေပြီ ဖြစ်၏။

ဆန်နီနှင့် အတူ ဖခင် ဒွန်ကော်လီယွန်အနီး၌ ရပ်နေသူ ဒုတိယသား ‘ဖရက်ဒို’ ကား ဆန်နီနှင့် လုံးဝ စရိုက်ချင်း မတူချေ။ ဆန်နီကဲ့သို့ ဒေါသမကြီး၊ မိုက်ရှူးရဲ မလုပ်တတ်။ မိန်းမတွေနှင့် မရှုပ်ပွေဘဲ ရိုးရိုးသားသားနေ၏။ ‘ဂျေဒ်ဖားသား’၏ သားတစ်ယောက်အဖြစ် ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်းမနေဘဲ တာဝန်ဝတ္တရားကို ရိုသေတတ် သူ ဖြစ်၏။ သို့သော် ‘ဖရက်ဒို’သည် သူ့ဖခင်ကဲ့သို့ လူအများအား ဩဇာပေးနိုင်လောက်အောင် ထက်မြက်စူးရှသော ဩဇာမရှိ။ ခေါင်းဆောင်မှုအရည်အချင်းမရှိသော လူပျော့တစ်ယောက်သာဖြစ်၍ ‘ဂျေဒ်ဖားသား’၏ ရိုက်ရာကို ဆက်ခံနိုင်မည့် သူမဟုတ်ဟု အတွင်းကျကျ လူရင်းများက ဝေဖန် ပြောဆိုနေကြပေသည် ။

တတိယမြောက်သားဖြစ်သူ ‘မိုက်ကယ်လ်’ ကား သူ့အစ်ကိုကြီးများနှင့် အတူ ဖခင်အနားတွင် ရပ်မနေဘဲ ဧည့်ခံပွဲကျင်းပရာ ပန်းခြံ၏ ချောင်ကျကျတစ်နေရာတွင် ထိုင်နေလေသည် ။

‘မိုက်ကယ်လ်’ သည် ဒွန်ကော်လီယွန်၏ သားကြီးနှစ်ယောက်နှင့် လုံးဝမတူ။ ဖခင်၏ ညွှန်ကြားချက်၊ စီမံချက်များကို မလိုက်နာဘဲ သူ့ဘဝကို သူကြိုက်သလို ဆုံးဖြတ်၍ နေခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်လာ သောအခါ ဖခင်ကြီးက အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်သည့် ကြားကပင်

ဇွတ်အတင်း စစ်ထဲဝင်ခဲ့၏။ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ စစ်မျက်နှာ၌ တိုက်ပွဲများ
တွင် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းကြောင့်
သူရဲကောင်းဆုတံဆိပ်များ ချီးမြှင့် ခံရပြီး အမေရိကန်စစ်တပ်တွင် ကပ္ပ
တိန် ဗိုလ်ကြီးအဆင့်အထိရာထူးတက်ခဲ့၏။ ဖခင်ကြီးက သူ၏ အပြုအ
မူ များကို လုံးဝ သဘောမကျ။ သူ၏ သားက လူမျိုးခြား (အမေရိကန်)
များ အတွက် အသက်စွန့်ကာ စစ်တိုက်ပေးခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်မရှိဟု
ယူဆခဲ့၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသွားသောအခါ၌ လည်း မိုက်ကယ်
လ်သည် ဖခင်ကြီး၏ အိမ်တွင် မနေဘဲ ပညာဆက်သင်ဦးမည်ဆိုကာ န
ယူးဟမ်ရှိုင်းယားပြည်နယ်ရှိ ဒါးမောက်သ် ကောလိပ် ကျောင်းသို့ တက်
ရောက် ပညာသင်ကြားနေခဲ့၏။

ယခု သူပြန်ရောက်နေသည့် အကြောင်းကား သူ၏ နှမ ‘ကော်နီ’၏
ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပွဲသို့ လာ၍ တက်ရောက်ရန်နှင့် သူ၏ ချစ်သူ အမေ
ရိကန်အမျိုးသမီး ‘ကေးအာဒမ်’ အား မိမိ၏ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟ ပရိသ
တ်များ ရှေ့သို့ ခေါ်လာပြုရန်ပင် ဖြစ်လေသည် ။

မိုက်ကယ်လ်သည် သူ၏ အနီးတွင် ရှိသော ကေးအာဒမ်အား ဧည့်ခံ
ပွဲသို့ရောက်ရှိနေသူ အီတလီအမျိုး အနွယ် (အထူးသဖြင့် ဆစ်စလီကျွန်း
သား) ဧည့်သည် များ အကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြလျက်နေလေသည် ။ ‘
ကေး’သည် သူမ၏ ချစ်သူ မိုက်ကယ်လ်၏ အီတလီအနွယ် ဆွေမျိုး မိတ်
သင်္ဂဟများကို အထူးစိတ်ပါဝင်စားစွာ လျှောက်ကြည့် အကဲခတ်ရင်းက
တစ်နေရာတွင် စုရုံးပြီး ‘ဂေါဒ်ဖားသား’ ဒွန်ကော်လီယွန်အား
အာရုံစိုက်ကြည့်နေကြသူ လူတစ်စုကို သတိပြုမိလေသည် ။ ထိုသူများ
ကား ပေါင်မုန့်ဖုတ်သမား နာဇီရင်း၊ အသုဘ ကန်ထရိုက်တာ ဘိုနာဆေ
ရာတို့ လူစုပင် ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲကသူများ အနေဖြင့် သူတို့ တစ်
တွေက စိတ်ချမ်းသာစွာ ပျော်ရွှင်ပုံမရကြောင်း ‘ကေး’ ချစ်သူအား

ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်သောအခါ မိုက်ကယ်လ်က...

“ဟုတ်တယ်၊ သူတို့ ဟာ စိတ်ချမ်းသာတဲ့ လူတွေ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ မှာ ပြဿနာတစ်ခုခု ကိုယ်စီရှိကြ လို့ ကိုယ့်အဖေကြီးဆီ အကူအညီ တောင်းဖို့ လာကြသူများ ဖြစ်တယ်။ လက်ထပ်ပွဲကို လာဖို့ တော့ ဖိတ်စာ ရ ကြတဲ့ အိတာလျံ လူမျိုးတွေပါပဲ” ဟု ရှင်းပြလေသည်။

သတို့ သမီး၏ ဖခင် ဒွန်ကော်လီယွန်ကား ဧည့်သည် များအား တစ် ဦးချင်း နှုတ်ဆက် ခရီးဦးကြိုပြု နေစဉ်မှာ ပင် အနက်ရောင် ချက်ပလက်ဆလွန်းကားတစ်စင်းသည် အိမ်ကြီး၏ အပြင်ဘက် လမ်းဘေးတစ် နေရာ တွင် ထိုးဆိုက် လာလေသည်။ ။ ကားထဲမှ လူနှစ်ယောက်ထွက် လာပြီး အိမ်ရှေ့တွင် ရပ်ထားသော မော်တော် ယာဉ်များ ၏ နံပါတ်များ ကို ရေးမှတ်နေကြလေရာ ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ၏ သားအကြီးဆုံး ဆန်နီက လှမ်းမြင်လိုက် သဖြင့်-

“ဟိုလူနှစ်ယောက်ဟာ ရဲတွေဖြစ်ရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ သို့သော် အဘိုးကြီးကမူ မည်သို့မှ စိုးရိမ်တုန်လှုပ် ဟန် မတူဘဲ...

“ဒါတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွ၊ လမ်းမကြီးကို ငါက ပိုင်ဆိုင်တာမှ မဟုတ်ဘဲ”

ဟု ခပ်အေးအေးပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ။

ဆန်နီမှာ ဒေါသကြီးသူဖြစ်သည့် အလျောက် ဖခင်ကဲ့သို့ အေးအေးမ နေနိုင်ဘဲ အိမ်ပြင်ဘက်ရှိ ရဲနှင့် တူ သူ အရပ်ဝတ် အရပ်စားနှင့် လူများ ထံ ထွက်သွားပြီး ရန်စကြည့်သေး၏။ သို့သော် ထိုလူနှစ်ယောက်က မ မည်သို့မှ ပြန်မလုပ်။ စကားပင် မပြောသဖြင့် ဆန်နီသည် အားမလို အား

မရဖြစ်ကာ ပြန်လှည့်ထွက်ခဲ့ရလေ သည် ။ ထိုနောက် ဖခင်ကြီးထံပြန် လာ၍ ...

“ဟိုလူတွေဟာ အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်အဖွဲ့ဝင်တွေပဲ၊ မော်တော် ကား နံပါတ်တွေ အကုန်လျှောက် မှတ်နေတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ပြန်သည် ။

ဤသည် ကိုလည်း ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ သည် မည်သို့မှ တုန်လှုပ်ဟန်မပြဘဲ ဘာမှ အရေးမကြီးသလို ဧည့်သည် များကိုသာ ဆက်လက်၍ ခရီးဦးကြို ပြုနေလိုက်သည် ။ သူ့အနေဖြင့် စိုးရိမ်တုန်လှုပ်စရာ မရှိအောင် ကြိုတင်စီမံ ထားပြီး ဖြစ်သောကြောင့် တည်း။

ဒွန်ကော်လီယွန်သည် သူ့သမီးမင်္ဂလာလက်ထပ်ပွဲသို့ တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားစဉ်ကပင် အရေးကြီး သော မိတ်ဆွေအားလုံးအား မိမိတို့ ကိုယ်ပိုင် မော်တော်ယာဉ်များ ဖြင့် မလာဘဲ အခြားကားများ ငှားရမ်း၍ လာခဲ့ ကြရန် ကြိုတင်မှာ ကြားသတိပေးထားပြီး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယခု ‘အက်ဖ်ဘီအိုင်’ ဗဟို ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ဝင်များက မော်တော်ယာဉ် နံပါတ်များကို မည်သို့ပင် မှတ်စေကာမူ မှတ်ပုံတင်ရုံး၌ သွားကြည့်လိုက်လျှင် ယနေ့ လာရောက်သူ ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ဂိုဏ်းဝင်များ ၏ အမည်များကို တွေ့ရမည် မဟုတ်ပါချေ။ ဒွန်ကော်လီယွန်ကား ဤသို့လျှင် အသေးအဖွဲ့ကိစ္စများကအစ စနစ်တကျ ကြိုတင်စီမံထားတတ်သူ ဖြစ်လေသည် ။

ပရိသတ်က စုံသလောက်ရှိပြီဖြစ်၍ အဆင်သင့်ငှားရမ်းထားသော တီးဝိုင်းအဖွဲ့ ဧည့်ခံဂီတသံများ စတင်ဖျော်ဖြေလျက် ရှိနေပါလေပြီ။ ပန်းခြံကြီးအတွင်းရှိ အထူးပြင်ဆင်ထားသော သီးသန့်နေရာတွင် သတို့ သမီး ကော်နီသည် အလွန်လှပစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်လျက် အထူးရံရွှေ

တော် လူစီအပြင် အပျိုရုံများ နှင့် အတူ ထိုင်နေ၏။ မင်္ဂလာအခမ်းအနား ဆင်ယင်ပြုပြင်ထားပုံကား သတို့ သမီးစိတ်ကြိုက် မဟုတ်။ ဖခင်ကြီး ဒွန်ကော်လီယွန်၏ ဆန္ဒအရ အိတ်လီလူမျိုးတို့ ၏ အစဉ်အလာ ဓလေ့အတိုင်း ဆင်ယင် မွမ်းမံ၍ ထားလေသည် ။

ကလေးမနှင့် လက်ထပ်မည့် မင်္ဂလာသတို့ သား ကာလိုရီဇီဆိုသူ ကား ဆစ်စလီကျွန်းသား ဖခင်နှင့် အိတ်လီမြောက်ပိုင်းဇာတိ မိခင်တို့ မှ မွေးဖွားလာခဲ့သူ ဖြစ်လေသည် ။ သူ၏ မိဘများက နီဗားဒါး ပြည်နယ် တွင် နေထိုင်ကြရင်း ကာလိုသည် ထိုပြည်နယ်နှင့် ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်သောကြောင့် နယူးယောက်မြို့သို့ ရှောင်ထွက်လာခဲ့ရာမှ ဆန်နီနှင့် တွေ့ဆုံ သိကျွမ်းပြီး ထိုမှ တစ်ဆင့် ဆန်နီ၏ နှမငယ် ကော်နီနှင့် သိကျွမ်းရင်းနှီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သူနှင့် ကော်နီတို့ လူငယ်ဘဝရည်ငံကြသောအခါ ဖခင်ဒွန်ကော်လီယွန်သည် ကာလို၏ ဇာတိနေရပ် နီဗားဒါး ပြည်နယ်သို့ လူယုံအထောက်တော်များ စေလွှတ်၍ အသေးစိတ် စုံစမ်းထောက်လှမ်းစေခဲ့၏။ အထောက်တော်များ ပြန်ရောက်လာသောအခါ ကာလို၏ ပြဿနာမှာ အရေးမကြီးသော လက်နက်ကိုင်ဆောင်မှုသာဖြစ်ကြောင်း။ သူ၏ မိဘမျိုးရိုး အဆက်အနွယ်အကြောင်းများကို အပြည့်အစုံပြန်လည် အစီရင်ခံခဲ့ကြလေသည် ။ ထို့ပြင် နီဗားဒါးပြည်နယ်၌ လောင်းကစားခြင်းကို တရားဝင်ခွင့်ပြုထားပုံများကိုပါ သတင်းပို့အစီရင်ခံရလေရာ ဒွန်ကော်လီယွန်မှာ အထူးပင်စိတ်ဝင်စားမိလေသည် ။ သူသည် အကျိုးအမြတ်ဖြစ်ထွန်းနိုင်မည့် ‘အလုပ်’ ဟူသမျှကို စိတ်ဝင်စားတတ်သူတစ်ဦးဖြစ်၍ လည်း ကြီးပွားတိုးတက် သြဇာညောင်းလာခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်လာခြင်းပင်တည်း။

ယနေ့အဖို့ ကာလိုသည် မင်္ဂလာသတို့ သားအဖြစ် သတို့ သမီးကော်နီအား ရွန်းရွန်းစားစားကြည့်နေသည် ကို မိန်းကလေးသည် အလွန်ကျေန

ပံပီတိဖြစ်နေ၏။ သို့ရာတွင် သူမအနေဖြင့် မရိပ်မိသောအချက်ကား ကာလိုသည် သတို့ သမီး၏ ညာဘက်ပခုံးတွင် ချိတ်ထားသည့် ပိုးသား ပိုက်ဆံအိတ်ကြီးကို ပို၍ မျက်စိ ကျနေခြင်းပင် ဖြစ်၏။ လာသမျှ ဧည့်သည် တွေက မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ပစ္စည်းအဖြစ် ပေးကြကုန်သော ငွေစက္ကူတွေ အထပ်လိုက်ပါသည့် စာအုပ်တွေက အဆိုပါပိုက်ဆံအိတ်ကြီးထဲ ရောက်နေရာ ကာလိုအနေဖြင့် ထိုငွေတွေကို မျက်စောင်းထိုးနေခြင်းပင် ဖြစ်၏ ။ သူ၏ စိတ်ထဲမှာ လည်း ဒေါ်လာတစ်သောင်းလော၊ နှစ်သောင်းလော ဟု ခန့်မှန်းတွက်ကြည့်နေရင်းက ပြုံးလိုက်မိ၏။ ယခုမှ အစရှိသေးသည် ။ နောင်ကိုငွေတွေ ရေလိုသုံးနိုင်မည့် မိသားစုအတွင်းသို့ သူသည် သား သမက်အဖြစ် ရောက်ရှိ လာပြီ မဟုတ်ပါလော။ ကာလိုရီဇီကား ငွေကို အလွန် မက်သူ လူငယ်တစ်ဦးပင်တည်း။

ဘင်ခရာတီးဝိုင်းက ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ စုံတွဲကရန် ဒန့်စံအကတီး လုံးများ တီးလေရာ ပရိသတ်ထဲမှ စုံ တွဲအချို့သည် ပျော်ရွှင်စွာ တွဲကလျက် ရှိနေကြလေသည် ။ တီးဝိုင်းနားရှိ ပရိသတ်ထဲတွင် ဂျေဒ်ဖားသား၏ မိတ် ဆွေ လူယုံ ကလီမင်ဇာနှင့် သူ၏ တပည့်ရင်း ပေါ်လီဂတ်တိုးတို့ လည်း ပါဝင်လေသည် ။ ကလီမင်ဇာဆိုသူကား လူရွယ်ပိုင်းမှ လူကြီးပိုင်း အရွယ်သို့ ဝင်ရောက်စပြုနေပြီဖြစ်ပြီး အရပ်မြင့်မြင့်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ကြီးမား တောင့်တင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်၏။ ဒန့်စံအကကိုလည်း ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းစွာ ကတတ်သူဖြစ်၍ ယနေ့အဖို့ မိန်း ကလေး ငယ်ငယ်ချောချောများကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် တွဲကနေလေသည် ။

အတန်ကြာအောင် ကပြီး မောလာတော့မှ သူသည် ကုလားထိုင် တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်စဉ် သူ၏ တပည့် ‘ပေါ်လီဂတ်တိုး’ ကပိုင်အရက် တစ်ခွက်လာပေးသဖြင့် ယူသောက်ရင်း...

“ဟေ့ကောင်၊ ဒီနေရာ လာငေးမနေနဲ့ ၊ တစ်ခြံလုံး လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး အားလုံးအိုကေရဲ့ လားဆိုတာ လျှောက်ကြည့်စမ်း”

ဟု ခပ်တည်တည် အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ပေါ်လီဂတ်တိုးလည်း ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ လျင်မြန်စွာထွက်သွား လျက် လူအုပ်ကြားထဲပျောက်သွား တော့၏။

ထိုအခိုက် ဘင်ခရာတီးဝိုင်းက ခေတ္တအနားယူရန် ရပ်လိုက်ရာ နီနို ဗာလင်တီ အမည်ရှိ လူငယ်တစ်ဦး သည် မင်ဒိုလင်တစ်လက်ကို ကောက်ကိုင်ကာ တီးခတ်ရင်း ဆစ်စလီကျွန်းသူကျွန်းသားတို့ ၏ ရိုးရာအချစ် သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ဟစ်အော် သီဆိုလေသည် ။

ထို သီချင်းမှာ အချစ်သီချင်း ဆိုသော်လည်း ကြမ်းတမ်းသော စကား လုံးများ ပါဝင်နေ၏။ နီနိုသည် အရက်အတော်မူးနေပြီဖြစ်၍ မရှက်မကြောက်ဘဲ ထိုသီချင်းကို အားပါးတရ ဟစ်အော်သီဆိုနေလေ ရာ ဤသည် ကိုပင် ဆစ်စလီကျွန်းသူကျွန်းသားဖြစ်သည့် ပရိသတ်က အလွန်သဘောကျလျက် ဟစ်အော်အားပေးနေကြ တော့သည် ။ ယင်း သို့ သဘောကျနေကြသူများ ထဲတွင် ဒွန်ကော်လီယွန်၏ ဇနီး (သတို့ သမီး မိခင်) လည်း အပါအဝင် ဖြစ်၏။ ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ခေါ် ဒွန်ကော်လီယွန် ကိုယ်တိုင်ကား ဤသို့ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ပျော်မြူးခြင်းကို ဝါသနာမပါသော်လည်း သူ၏ ဇနီး အဘွားကြီးကိုယ်တိုင် ဝင်ပါနေခြင်းကြောင့် ဘာမျှမပြောဘဲ အိမ်ထဲ သို့ အသာရှောင်ဝင်သွား လေသည် ။

ဤတွင် သူ၏ သားကြီး ဆန်နီသည် အခွင့်ကောင်းကြုံပြီဟု ချက်ချင်းတွက်မိလျက် သတို့ သမီး၏ ဘေး၌ ထိုင်နေသူ ရံရွေတော် ‘လူစီ’ ရှိရာသို့ လျှောက်သွားပြီး တစ်စုံတစ်ရာကို တီတိုး ပြောလိုက်ရာ လူစီ

လည်း ထိုင်နေရာမှ ထ၍ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။ ဆန်နီကိုယ်တိုင်လည်း ခေတ္တမျှနေပြီးနောက် အိမ်ထဲသို့ လိုက်ဝင်သွားသည် ကို သတိပြုမိလိုက်ကြပါ၏။

အိမ်ကြီး၏ အပေါ်ထပ်ရှိ ဒွန်ကော်လီယွန်၏ ရုံးခန်းအဖြစ် ပြုလုပ်ထားသော အခန်းပြတင်း ပေါက်မှ နေ၍ တော်မီဟေဂင်သည် ပန်းခြံတွင်းရှိ မင်္ဂလာဇည့်ခံပွဲကြီးကို လှမ်းကြည့်နေလေသည်။ သူသည် ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ဒွန်ကော်လီယွန်၏ ရှေ့နေလည်း ဖြစ်၏။ လူယုံတော် အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်၏။ သူကဲ့သို့ လူယုံအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များကို အီတာလျံ ဘာသာဖြင့် ‘ကွန်ဆီလီယိုရီ’ဟု ခေါ်ကြ၏။ အလွန်သစ္စာရှိပြီး ယုံကြည်စိတ်ချရသူများကိုသာ ထိုနေရာ၌ ခန့်ထားလေ့ရှိကြ၏။ တော်မီဟေဂင် အဖို့ ထိုနေရာကို ရထားခြင်းအားဖြင့် ဂျေဒ်ဖားသား၏ လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်တွင် အရေးပါဆုံးနေရာသို့ ရောက်ရှိ နေခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်ရင်း အဘိုးကြီး ဒွန်ကော်လီယွန် အိမ်ထဲပြန်ဝင်လာကြသည် ကို မြင်လိုက်သည် တွင် တော်မီသည် ယနေ့အဖို့ အလုပ်တစ်ခုခုရှိတော့မည်ဟု ချက်ချင်းရိပ်မိလိုက်၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပင် တော်မီသည် အဘိုးကြီး၏ သား ဆန်နီက သတို့ သမီးအပျိုရုံ လူစီအား တီးတိုးပြောပြီး ခေါ်ထုတ်သွားသည် ကိုလည်း မြင်လိုက်၏။ အမိပွာယ်ကိုလည်း နားလည်လိုက်ပါ၏။ ထိုအကြောင်းကိုလည်း အဘိုးကြီးအား ပြောသင့် မပြောသင့် စဉ်းစားချိန်ဆနေပြီးမှ မပြောဘဲထားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

တော်မီဟေဂင်သည် စာရေးစားပွဲဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး ထိုနေ့အဖို့ ‘ဂျေဒ်ဖားသား’အား တွေ့ဆုံခွင့်တောင်းထားပြီး အဘိုးကြီးက တွေ့ရန် သဘောတူပြီးသူများ ၏ စာရင်းစာရွက်ကို ကောက် ယူလိုက်စဉ်မှာ ပင် ဒွန်ကော်လီယွန်ကိုယ်တိုင် အခန်းတွင်းသို့ ဝင် လာလေသည်။ ။

တော်မီသည် ချက်ချင်းပင် ထိုစာရွက်ကို ဒွန်ကော်လီယွန်အား ပြသလိုက်သောအခါ အဘိုးကြီးက လှမ်းကြည့်ပြီး...

“ကောင်းပြီလေ၊ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဝင်တွေ့ပါစေ၊ ဒါပေမဲ့ ဘိုနာဆရာဆိုတဲ့ လူကို နောက်ဆုံးမှ လွှတ်”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ။

တော်မီဟောဂင်လည်း မင်္ဂလာဇည့်ခံပွဲကျင်းပရာ ပန်းခြံထဲသို့ဆင်း၍ ပေါင်မုန့်ဖုတ်သမား နာဇီရင်းကို ရှေးဦးစွာ ခေါ်လာခဲ့လေသည်။ ။

‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ခေါ် ဒွန်ကော်လီယွန်သည် နာဇီရင်းအား ဖက်လဲတကင်း နှုတ်ဆက်လိုက်၏။ အကြောင်းမူကား သူတို့ နှစ်ဦးသည် ငယ်ရွယ်စဉ် ကလေးဘဝက အီတလီနိုင်ငံတွင် ခင်မင်ရင်နှီးစွာဖြင့် အတူတကွ ကြီးပြင်းလာခဲ့ကြသောကြောင့် ပင်တည်း။ နောက်ပိုင်း နှစ်ဦးစလုံး အမေရိကန်ပြည်သို့ လာရောက်အခြေစိုက် နေထိုင်ကြသောအခါ၌ လည်း အခင်မင်မပျက်ခဲ့ကြချေ။

ဒွန်ကော်လီယွန်က နယူးယောက်မြို့ လူမိုက်ဂိုဏ်းများကို ကြီးစိုး၍ ဩဇာအာဏာကြီးမားလာချိန်၌ နာဇီရင်းက ပေါင်မုန့်၊ ကိတ်မုန့်များ ဖုတ်၍ ရောင်းနေခဲ့ရာ သူသည် ကော်လီယွန်၏ မိသားစုများ ၏ မွေးနေ့တွင် လည်းကောင်း၊ ခရစ္စမတ်ပွဲတော်အခါတွင် လည်းကောင်း အထူးစပယ်ရှယ် ကိတ်မုန့်ကြီးများ ဖုတ်၍ မှန်မှန်လက်ဆောင်ပို့ပေးခဲ့၏။ ဒွန်ကော်လီယွန်၏ လူမိုက်ဂိုဏ်းသားများကြီးစိုးသော အလုပ်သမားသမဂ္ဂ၏ ‘ဆက်ကြေး’ များကိုလည်း မပျက်မကွက် ပေးခဲ့၏။ ဤသည် ကိုပင် ဒွန်ကော်လီယွန်က နာဇီရင်းအား သစ္စာရှိ သော မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ဦး ဝိသသည် ဟု သဘောထားခဲ့ပြီး တစ်နေ့ အကူအညီတောင်းလာလျှင် မလွဲမသွေ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ။

ဒွန်ကော်လီယွန်သည် နာဇီရင်းအား အကောင်းဆုံး ဝိုင်အရက်နှင့် အဖိုးအတန်ဆုံး ဆေးပြင်းလိပ်တစ် လိပ်ကို ပေးလိုက်ပြီးမှ ကိစ္စကို ပြော စေသည်။ ။

ပေါင်မုန့်ဖုတ်သမား နာဇီရင်းသည် သူ၏ ချစ်စွာသောသမီးကလေး အီတလီစစ်သံ့ပန်း အင်ဇီဆိုသူနှင့် လူငယ်ချင်း ရည်ငံနေကြောင်း၊ သမီး နှင့် ထိမ်းမြားပေးရန် အင်ဇီအား အမေရိကန်နိုင်ငံသားဖြစ်အောင် လုပ် ပေး ရန်လိုကြောင်း၊ သူ့အနေဖြင့် မည်သို့မှ မကြံတတ်ကြောင်း ပြော လေရာ ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ဒွန်ကော်လီယွန်သည် ပြုံးလျက်...

“ဒီမယ်မိတ်ဆွေကြီး နာဇီရင်း၊ ကိုယ့်လူရဲ့ ပူပင်သောကတွေကို ဒီအ ချိန်ကစပြီး မေ့ပစ်လိုက်တော့၊ အင်ဇီ ဆိုတဲ့ လူငယ် အမေရိကန်နိုင်ငံ သား ဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့ က ခက်ပေမယ့် ရအောင်ကြံယူနိုင်ပါတယ်။ ကြံ နည်းကတော့ ဒီလိုပဲ၊ သက်ဆိုင်ရာ မဲဆန္ဒနယ်က လွှတ်တော်အမတ်ကို ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်မှာ အထူး ဥပဒေကြမ်းတစ်ခု တင်သွင်းခိုင်းရမယ် ။ အဲဒီဥပဒေကြမ်းအရ အင်ဇီဟာ အမေရိကန်နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူခွင့် ရရှိလာမယ်။ အဲဒီဥပဒေကြမ်းကိုလည်း ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်က အတည်ပြုစေရမယ်။ ဒီကိစ္စမှာ စရိတ်စက အကုန်အကျတော့ရှိမယ်။ ဒေါ်လာ နှစ်ထောင်လောက်ပါပဲ။ ကိစ္စအောင်မြင်ဖို့ တော့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အာမခံ မယ်။ ဘယ့်နှယ်လဲ”

ဟု ခပ်ဘွင်းဘွင်းပင် ပြောလိုက်၏။

အင်ဇီမှာ အကြီးအကျယ် ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်သွားတော့သည် ။ သူ ၏ သမက်လောင်း အမေရိကန်နိုင်ငံ သားဖြစ်ရေးအတွက် ငွေကြေး အ ကုန်အကျရှိမည်ကို သူ တွက်ထားပြီးဖြစ်သည် ။ ယခု ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ ဒွန် ကော်လီယွန် ကိုယ်တိုင်က အာမခံချက် ပေးနေမှ တော့ ဒေါ်လာငွေန

စံထောင်ကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီးပေးရန် လုံး ၀ ဝန်မလေးပါချေ။

နာဇီရင်း ပြန်ထွက်သောအခါ တော်မီဟေဂင်သည် ‘ဂျေဒ်ဖားသား’ အား ပြုံး၍ ချီးကျူးမိလေသည် ။

“နာဇီရင်းလို ပေါင်မုန့်သမားတစ်ယောက်အဖို့ သားသမက် တစ်ယောက်ကို ဒေါ်လာနှစ်ထောင်တည်း နဲ့ ရတာ တော်တာပေါ့။ သူ့အဖို့ ပေါင်မုန့်ဖိုမှာ ရာသက်ပန်ခိုင်းစားလို့ ရမယ့် အကူအလုပ်သမားတစ်ယောက် လည်း အပိုင်ရသွားတာပဲ။ ဆရာကြီးရဲ့ အစီအစဉ်က သင့်မြတ်လှပါတယ်။ ဒါထက် ဒီလုပ်ငန်းကို ဘယ်သူ့ကို တာဝန်ပေးရမလဲ”

တော်မီဟေဂင်က ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်၌ အထူးဥပဒေကြမ်းတစ်ရပ် တင်သွင်းရေးကို မည်သည့် အ မတ်အား တာဝန်ပေးရပါမည်နည်းဟု မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။

ဒွန်ကော်လီယွန်သည် ခေတ္တမျှ မျက်မှောင်ကုတ် စဉ်းစားနေလိုက်ပြီး နောက်...

“အိမ်နီးချင်းခရိုင်က ဂျူးကို ပေးလိုက်ပါ။ ဝါရှင်တန်မြို့တော်မှာ လည်း တို့ လူတွေ နောက်ထပ်ရှိလာ အောင် စည်းရုံးရမယ်။ လွှတ်တော်အမတ်ထဲက ‘လူတီကို’ ဆိုတဲ့ လူကို မခိုင်းနဲ့ ၊ ပစ်ရှာကို ဆက်သွယ်ပါ”

ဟု ညွှန်ကြားလိုက်ရာ တော်မီဟေဂင်လည်း မှတ်စုစာအုပ်ငယ်က လေးတွင် ချက်ချင်းရေးမှတ်လိုက် သည် ။

ဒုတိယ ဝင်ရောက်လာသူကား ‘အင်တိုနီကော်ပိုလာ’ ဆိုသူဖြစ်သည် ။ သူသည် ဒွန်ကော်လီယွန်နှင့် အတူ ငယ်စဉ်က မီးရထားဌာနတွင် အလုပ် အတူလုပ်ခဲ့ဖူး၏။ ခု သူလာသည့် အကြောင်းက အရေးတကြီး ဒေါ်လာငွေငါးရာ လိုနေသဖြင့် မည်သို့မှ ရှာဖွေချေးငှား၍ မရနိုင်သည့် အ

ဆုံး ‘ဂေါဒ်ဖားသား’ ထံ လာရောက် အကူအညီတောင်းခြင်းပင် ဖြစ်သည် ။

ဒွန်ကော်လီယွန်သည် ဘာမှ မပြောဘဲ သူ၏ အင်္ကျီအိတ်ထဲ ငွေစက္ကူ တစ်ထပ်ကို ဆွဲထုတ်ယူလိုက်ပြီး ရေတွက်ကြည့်ရာ ဒေါ်လာငါးရာမပြည့်သဖြင့် တော်မီဟေဂင်ဘက်သို့ လှမ်း၍ ...

“ဟေ့၊ ငါ့ကို ဒေါ်လာငွေ တစ်ရာလောက် ခဏချေးစမ်းပါ။ တနင်္လာနေ့ ဘဏ်တိုက်က ထုတ်ပြီးမှ ပြန်ပေးမယ်” တောင်းလိုက်သည် ။

တော်မီဟေဂင်က ဒေါ်လာငွေတစ်ရာကို ထုတ်ပေးလိုက်သောအခါ ဒွန်ကော်လီယွန်သည် ထိုငွေတစ် ရာကို သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ငွေများ နှင့် အတူ ရော၍ အန်တိုနီကော်ပိုလာအား ချက်ချင်း ပေးလိုက်သည် ။

ဒွန်ကော်လီယွန်သည် မိလျံနာ သန်းကြွယ်သူဌေးတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း အန်တိုနီကော်ပိုလာက သိပြီးဖြစ် သည် ။ ယခုတော့ ဒေါ်လာငွေ တစ်ရာကို ခေတ္တချေးယူပြီး ပျာပျာသလဲ အကူအညီပေးလိုက်သည် ကို မြင်ရသော အခါ အန်တိုနီကော်ပိုလာမှာ အံ့အားလည်း သင့်လျက် ‘ဂေါဒ်ဖားသား’ အား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကျေးဇူးတင်မိ တော့သည် ။

ထိုလူထွက်သွားပြီးနောက် ဒွန်ကော်လီယွန်သည် နောက်ထပ် တွေ့ဆုံရမည့် လူကို စောင့်နေခိုက် တော်မီ ဟေဂင်က

“စာရင်းထဲတော့ မပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘူကာဘရာဆီက ဒီနေ့ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့ပါရစေလို့ ခွင့်တောင်း တယ်။ သူဟာ ဒီနေ့လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကို မမျှော်လင့်ဘဲ ဖိတ်ကြားခံရတာကိုလည်း သိပ်ပြီးကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် လူကာဘရာဆီဟာ သူကိုယ်တိုင် ဆရာကြီးကိုတွေ့ဆုံပြီး ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောလိုဟန် တူပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဂျေဒ်ဖားသား ဒွန်ကော်လီယွန်လည်း
သဘောတူပြီး လူကာဘရာဆီအား လွှတ်လိုက် ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သ
ည်။ ။

*